A°. 1835. N°. 47.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 18 April.

FRANKFORT, den 14den April.

Een berigt uit Pruissen, van den 6den April, behelst het volgende: » Tot de voorgenomene verzameling van troepen in Silezie worden reeds voorzieningen gemaakt; er zijn officieren afgezonden geworden, om het terrein op te nemen. Het is zeker, dat de Keizer van Rusland de manoeuvers denkt bij te wonen; doch twijfelachtig, bijna onwaarschijnlijk, dat de Keizer van Oostenrijk daarbij tegenwoordig zal wezen, vermits tegen dien tijd de krooning te Praag zal plaats hebben. Derhalve vervallen alle bekommeringen, welke de Fransche dagbladen over de bijeenkomst der drie monarchen veinzen, gelijk mede alle gevolgtrekkingen, welke zij daaruit tot opwinding der gemoederen zouden willen afleiden. Er heerscht tegenwoordig de beste verstandhouding tusschen alle groote mogendheden, en het is niet na te gaan, waarom men van de eene of andere zijde in overleg zou treden, om elkanderen aan te randen. Ontwijfelbaar zijn dit hersenschimmen, welke niemand kunnen verontrusten, die slechts eenigermate met den geest der tegenwoordige staatkunde bekend is. Intusschen behoeft men zich over dergelijke uitlatingen niet te verwonderen, want de minste verandering wordt door zekere dagbladen met ijver te baat genomen, om daaruit omkeeringen, oorlog en pestilentie te voorspellen. Zoo wilde men in de verplaatsing van den graaf *Pozzo di Borgo* naar Londen, zoo niet eene onvermijdelijke vredebreuk, dan toch eene verkoeling tusschen Frankrijk en Rusland zien, ofschoon er geene andere reden voor is, dan dat de erkende bekwaamheid van den graaf *Pozzo* hem voor den post te Londen noodzakelijk maakte. Dat hij niet terstond te Parijs vervangen werd, was genoeg om de onwaarschijnlijkste geruchten te verspreiden; maar door de benoeming van den nieuwen gezant zal nu ook dit voorwendsel weder geheel vervallen.»

— In het keurvorstendom Hessen wordt tegenwoordig veel gesproken over de jongste scheiding van de staten vergadering, welke op last van den Keurvorst gesloten is, zonder het gewone landdags-afscheid. Dit afscheid staat, volgens de Keur-Hessische constitutie, gelijk met eene wet, dat wil zeggen, het is aan de beraadslaging van de staten onderworpen, en moet door dezen evenzeer als door den Vorst goedgekeurd worden. Over het jongste landdags-afscheid konden de staten het met de regering niet eens worden, en ieder bleef op zijn stuk staan. De constitutie heeft in dit geval niet voorzien. Dit is een gebrek, want als de staten eens goedvonden, om steeds hunne goedkeuring aan het door de regering ontworpen en verlangd wordend landdags-afscheid te weigeren, zouden zij hunne vergadering eindeloos kunnen maken. De Keurvorst heeft den knoop nu maar doorgehakt, en de vergadering zonder landdags-afscheid doen uiteengaan. Daar zulks onvoorziens gebeurd is, hebben de staten over dit geval niet kunnen beraadslagen, en de permanente commissie, welke van hen achterblijft, daaromtrent van geene instructien kunnen voorzien. In de eerstkomende vergadering der staten, welke 1 November 1836 begint, zal deze zaak eerst kunnen opgevat worden.

— Een brief uit Weenen meldt: De nieuwe Keizer vertoont zich weinig in het openbaar. Reeds 's morgens om vijf uur vindt men hem aan de schrijftafel bezig.

— Zijne Exc. de president van de Duitsche bondsvergadering, de graaf van *Munch-Bellinghausen*, is gisteren morgen naar Weenen vertrokken.

— In den *Hamburger Correspondent* vindt men eene advertentie, welke het volgende behelst: « In de Duitsche, Engelsche en Fransche talen zal verschijnen: « *Kunst om de spierkracht der dieren, het water en de stoom als werktuigelijk bewegende krachten door een toestel ontbeerlijk te maken;* hetwelk in eene evenredig zeer geringe ruimte en voor eenen evenredig zeer geringen prijs te verkrijgen is, en bij 500 paardenkracht en steeds voortgaande werking, jaarlijks niet boven de 5 rijksdaalders aan onderhoud kost. Voor het vervoer op de wegen, met behoud der voorhandene rijtuigen, op gewone landswegen, van twee paardenkracht, kost dit toestel ongeveer 50 rijksdaalders. Hoe krachtiger hetzelve is, des te voordeeliger wordt de kracht voor een paard, en aan een zoo bewogen rijtuig kan de snelheid van een stoomrijtuig gegeven worden. Om hetzelve in werking te brengen of te doen stilstaan, [illegible] niet meer dan de kracht van eenen mensch vereischt wordt. Door *[illegible]*. — De schrijver belooft de deugdzaamheid zijner uitvinding, alvorens het geschrift verschijnt, door daadzakelijke bewijzen te staven, en zal door eene vereeniging van deskundige mannen van uitstekenden naam het oordeel daarover openlijk laten uitspreken. Hij stelt eene inteekening op dit werk open. Hij wil echter ook het geheele werk wel verkoopen, mits de aanbiedingen niet beneden de 200,000 rijksdaalders zijn.

— Uit Saksen wordt gemeld: « De bende moordenaars en dieven, sterk 96 koppen, welke te Oschatz gevangen zit, is thans gevonnisd. Vier derzelven zijn tot de doodstraf met het rad veroordeeld; twee met het zwaard, 19 tot tuchthuisstraf van 10 jaren tot 6 maanden, 34 tot gevangenisstraf van 6 weken tot 4 dagen; de overigen zijn vrijgesproken. Onder de 96 aangeklaagden waren ook 29 vrouwspersonen, van welke echter slechts weinige eene harde straf ontvangen hebben.

— Den 19den Maart waren ongeveer 100 personen in eenen particulieren schouwburg te Florence verzameld, toen plotseling de vloer inzonk, en de ongelukkigen twee verdiepingen hoog neder vielen. Negen personen bleven er dood, en 54 werden er gekwetst.

— Een horlogiemaker te Geneve is door de uiterste wilsbeschikking van eenen Engelschman schatrijk geworden. Voor een paar jaren bezocht lord *Graham* eenige werkplaatsen in die stad, geraakte er in gesprek met *H. Junod* en trof bij hem zoodanige overeenstemming van godsdienstbegrippen aan, dat hij hem zeer genegen werd, hem zijn adres vroeg en beloofde aan hem te zullen gedenken. Thans heeft hij eene som van ongeveer 6 millioen van den lord geërfd.

LONDEN, den 13den April.

De Koning heeft gisteren aan den graaf *Grey* en den burggraaf *Melbourne* gehoor verleend.

Volgens den *Globe* zijn alle zwarigheden, met betrekking tot het nieuwe kabinet, uit den weg geruimd, en zal deszelfs zamenstelling heden avond aan het lagerhuis bekend gemaakt worden.

De *Courrier* verzekert op nieuw, dat lord *Melbourne* met de zamenstelling van het nieuwe ministerie belast is; doch dat *O'Connel* er geen lid van zal worden, maar wel het nieuwe bewind zal ondersteunen, omdat hij denkt, dat hetzelve Ierland regt zal laten wedervaren.

De *Standard* meldt, dat er heden middag nog geene benoeming van ministers was gedaan.

— De hertog *van Sussex* geeft eenen grooten maaltijd aan zijne vrienden van de zegepralende oppositie.

PARYS, den 14den April.

Heden is voor het koninklijke geregtshof behandeld de aanklagte van den procureur-generaal, wegens het besluit, door den raad van discipline der advocaten genomen, met betrekking tot de koninklijke ordonnantie van den 30sten Maart en de van ambtswege gedane benoeming van verdedigers der beschuldigden, die eerlang door het hof der pairs staan geoordeeld te worden. De procureur-generaal heeft de wettigheid van die ordonnantie staande gehouden en doen opmerken, dat men, ingevolge het dekreet van 1810, de wet van Ventose, XII jaar, en de ordonnantie van 1822, de advocaten naar alle regtsmagten kan overbrengen en hun dezelfde verpligtingen opleggen, en eindelijk, dat men aan het besluit van den raad van discipline ten onregte den naam van advijs heeft gegeven, daar het inderdaad een protest is. De heer *Philippe Dupin* heeft namens den raad van discipline het woord gevoerd, en beweerd, dat de raad enkel een advijs heeft gegeven en dat het hof der pairs, schoon bij de constitutie erkend, nogtans eene exceptionele vierschaar is, echter niet in eenen ongunstigen zin, maar alleen in zoo verre, dat het hof der pairs de gewone dagelijksche regtbank niet is. De procureur-generaal heeft daarop te kennen gegeven, dat hij gemeend had, dat men, door het hof der pairs eene exceptionele vierschaar te noemen, er eene onwettelijke regtsmagt had willen door aanduiden; en voorts nog nader de volkomene regelmatigheid der ordonnantie trachten te betoogen, staande houdende, dat de Koning de bevoegdheid heeft om de advocaten onder zoodanige regtsmagt te plaatsen, als hem geraden voorkomt.

Het koninklijke geregtshof heeft van 's namiddags half vier tot 's avonds kwartier over zeven uur over het geschil beraadslaagd en toen een vonnis uitgesproken, dat hierop nederkomt:

« Overwegende dat, vooronderstelt de ordonnantie van 30 Maart 1835

ware onwettelijk, de raad van discipline der orde van de advokaten nogtans zijne magt heeft overschreden, door een besluit te nemen waardoor de onschendbaarheid der advokaten schijnt aangerand te worden, en dat in allen gevalle de raad van discipline, gelijk alle burgers, zich op de gewone wijze tegen de onwettelijkheid eener ordonnantie had behooren te verzetten;

« Zoo vernietigt het hof het besluit, door den raad van discipline [illegible] der dagteekening van den 7den dezer genomen.»

De oppositie-bladen zijn natuurlijk over dezen uitslag misnoegd; zeggen, dat het vonnis van het koninklijke geregtshof op geenerlei wet gegrond is, en niemand voortaan meer voor de aanrandingen van het bewind zal veilig zijn.

Het groote proces voor het hof der pairs zal den 5den Mei aanstaande beginnen.

— De kamer der afgevaardigden heeft gisteren hare vierde zitting over de Amerikaansche schuldvordering van 25 millioen gehouden en de beraadslaging nog niet ten einde gebragt. Het ministerie twijfelt niet aan de aanneming van het ontwerp, schoon eenige leden van de oppositie er hevig tegen uitvaren. Onder dezen was er gisteren eenen, die onder het spreken zoo in vuur geraakte, dat hij met de hand een schrijflessenaartje omsloeg, waardoor de trappen van het spreekgestoelte en de wit marmeren kroonen beneden het bureau der secretarissen, gelijk des redenaars hand, vol inkt geraakten. Hij hield daarom echter niet op, maar ging voort met de bemorste hand allerlei gebaarden te maken. De gansche vergadering geraakte hierdoor luid aan het lagchen. De redenaar bleef op zijn post en greep, om zijne stem te versterken, een glas suikerwater. Doch toen hij het glas met zijne zwarte hand aan de lippen bragt, werd het schaterend gelag in de vergadering en in de tribunes zoo sterk, dat een aantal leden, die in een nabuurig vertrek waren, kwamen toeloopen, om te zien wat er gaande was, en de redenaar wel moest ophouden. Toen er eindelijk weder gelegenheid was om zich te doen verstaan, riep hij uit: die vergoten inkt, mijne heeren, moest over het Amerikaansche traktaat gestort worden.» Deze uitroep veroorzaakte voor een korten tijd op nieuw gelag, middelerwijl een bode met een spons de inkt kwam afvegen.

Omtrent het gebeurde te Saragossa meldt men nader het volgende: In den schouwburg van die stad werd een stuk gespeeld, dat een patriottisch doel had; een voorzanger van de hoofdkerk zong daar een patriottisch lied; 's anderen daags werd hij deswege bij den aartsbisschop ontboden, die hem te kennen gaf, dat de kerk en het tooneel niet za[illegible] baarde misnoegen onder het volk; den 3den had er een oploop plaats, die tot 's nachts twee ure duurde; de aartsbisschop werd gescholden en bedreigd, en de menigte drong ten laatste in een klooster, waar zij een twaalftal monniken of priesters vermoordde.

BRUSSEL, den 15den April.

Gisteren heeft de Koning de manoeuvers bijgewoond, welke door de troepen, buiten de Leuvensche poort verzameld, verrigt werden. Zij hebben een spiegelgevecht geleverd. De graaf *van Esterhazy*, buitengewoon ambassadeur van Oostenrijk, heeft den Koning vergezeld.

De senaat beraadslaagt tegenwoordig over de wet op de gemeentebesturen. De kamer der vertegenwoordigers had bepaald, dat, wanneer de burgemeester buiten de leden van den raad mogt verkozen worden, hij geene stem in denzelven zou hebben. De senaat heeft die bepaling niet goedgekeurd, omdat het hoofd van de gemeenteraad daardoor, ten opzigte der overige leden, eenigermate in een lageren stand zou geplaatst worden.

Te Brussel ligt eene petitie ter teekening, om zich bij de kamer der vertegenwoordigers te beklagen, dat het ministerie, door deze wet, het volk wil berooven van het constitutionele regt om de schepenen te benoemen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag 15 April.

De vergadering wordt ten half twaalf ure, onder het voorzitterschap van den heer *d'Escury van Heinenoord*, geopend, in tegenwoordigheid van 49 leden en van Z. Exc. den minister van justitie. Lezing en goedkeuring der notulen van het verhandelde in de zitting van eergisteren. Ontvangst van twee petitien, betrekkelijk de wet ten aanzien der regterlijke magt, en nopens de bezwaren van den landbouw, welke aan de commissie tot de verzoekschriften worden toegezonden. Zijn tevens ingekomen en worden in de boekerij der kamer geplaatst: *Appel de Libry Bagnano à l'opinion publique, en reponse à ses calomniateurs, avec pieces justificatives*; en: *de la tendance industrielle, imprimée à la Hollande depuis la rebellion de la Belgique!*

Aan de orde van den dag zijn de zeven ontwerpen, tot wijziging van de zeven eerste titels van het tweede boek des wetboeks van koophandel, handelende *van de regten en verpligtingen uit scheepvaart voortspruitende*; de eerste titel handelt van *zeeschepen*.

De heer *Frets* verdedigt de in dit ontwerp nog laatstelijk gebragte veranderingen, welke, gedeeltelijk, het gevolg zijn van de uit Rotterdam aan de kamer toegezondene bedenkingen. Daarna wordt het ontwerp in [illegible] omvrage gebragt en met algemeene stemmen aangenomen. Achtervolgelijk worden in beraadslagingen gebragt, en, zonder dat een der leden daarover het woord voert, met eenparigheid van stemmen aangenomen: het tweede ontwerp, tot wijziging van den tweeden titel, *van eigenaars, mede-reeders, en van boekhouders van schepen*; het derde ontwerp, tot verandering van den derden titel, *van den schipper*; het vierde, *van het huren van scheeps-officieren en scheepsgezellen, en derzelver regten en pligten*; en het vijfde ontwerp, tot wijziging van den vijfden titel, *van bevrachting en verhuring van schepen, van charte-partijen en cognossementen en van passagiers*. Het zesde ontwerp in beraadslaging gebragt zijnde, strekkende tot verandering van den zesden titel, betreffende *de schade door het overzeilen, aanzeilen, aanvaren en aandrijven veroorzaakt*, voeren onderscheidene leden daarover het woord.

Bij stemming wordt het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van 27 tegen 21 stemmen.

Voor hebben gestemd de heeren: *van Rappard*, *Tromp*, *Donker-Curtius*, *Quintus*, *van Swinderen*, *Bijleveld*, *Hinlopen*, *Gockinga*, *Hooft*, *van Suchtelen*, *Warin*, *van Tuyll van Heeze*, *van der Gronden*, *van Tuyll van Coelhorst*, *van der Star Busman*, *Bengers*, *Kniphorst*, *Dedel*, *van Meeuwen*, *de la Court*, *van Wickevoort-Crommelin*, *van Reenen*, *Lemker*, *Weerts*, *Beelaerts*, *Dijckmeester* en *d'Escury*.

Tegen hebben gestemd de heeren: *van Hemert*, *Sandberg*, *Op den Hooff*, *Frets*, *Romme*, *Backer*, *Luyben*, *Druyvesteyn*, *van Dam van Isselt*, *Clifford*, *van Alphen*, *Schimmelpenninck*, *Repelaer*, *de Jonge*, *Mulier*, *van Nagell*, *Corver-Hooft*, *van Sytzama*, *Cats*, *Luzac* en *van Asch van Wijck*.

Het verschil heeft geloopen over het vraagpunt omtrent het dragen der schade aan schepen of ladingen toegebragt, en veroorzaakt door aanzeiling of overzeiling.

Bij de stemming was de heer *van Nes* afwezig. In de vergadering waren niet tegenwoordig de heeren: *van den Mortel*, *Ingenhousz*, *van de Kasteele*, *Hoynck van Papendrecht*, *de Bordes* en *Boddaert*.

Eindelijk is het laatste ontwerp, houdende veranderingen in den zevenden titel, betrekking hebbende tot *schipbreuk*, *stranding en zeevonden*, zonder eenige beraadslaging, met algemeene stemmen aangenomen.

Alle de aangenomene ontwerpen zullen aan de Eerste Kamer worden [illegible]

De commissie tot de verzoekschriften doet verslag: bij monde van den heer *Hooft*:

1. Op eene petitie van den kolonel *Gustafson*, (gewezen Koning van Zweden) die zich beklaagt over personele beleedigingen, welke hij in 1832 hier te lande zoude ondervonden hebben, alsmede over de weinige hulp, die hem zijnen advocaat heeft verleend, en eindelijk, over het onbehoorlijk gedrag van de ambtenaren der regterlijke magt. Dit stuk is gedagteekend uit Hamburg, den 8sten Maart 1834; hij dreigt, indien men hem geen antwoord zendt, met de openbaarmaking van vele stukken, tot bewijs van zijne klagten. Hij noemt de handelingen der gezagvoerende personen jegens hem, op den 1sten April 1832, als strijdig met den aard van ons gouvernement. Naar hij zegt, heeft het toen gebeurde hem gedwongen de onherbergzame stranden der Noordzee te verlaten. Hij roemt ten slotte de schoone kunne van Nederland.

De commissie stelt voor, daar in deze petitie niets voorkomt, hetwelk tot de wetgevende magt betrekking heeft, om tot de orde van den dag over te gaan; en voegt er bij, dat, wat betreft het verlangen des requestrants, om eenig antwoord te bekomen, het gebruik der kamer niet medebrengt eenig antwoord te geven; maar dat, tot narigt van den kolonel *Gustafson*, zoo wel als van alle andere verzoekers, dient, dat, daar de kamer hare verhandelingen in het openbaar houdt, en van dit het verhandelde natuurlijk in de dagbladen verslag gegeven wordt, ieder verzoeker [illegible] adres genomen besluit kan opmaken; en dat, bovendien, [illegible] in derzelver geheel in de *Staats-Courant* worden geplaatst. De kamer vereenigt zich met het voorstel, om, ten aanzien van het request, over te gaan tot de orde van den dag.

2o. Op een advies van eenen te Deventer woonachtigen fabrikant, die klagten inlevert over de aanmoedigingen, die zijn mededinger in dezelfde stad van wege het stedelijk bestuur aldaar ontvangt; waaromtrent insgelijks wordt overgegaan tot de orde van den dag.

Bij monde van den heer *Tromp*:

1o. Op een request van handelaren, makelaars, commissionairs, enz. te Rotterdam en Delfshaven, daarbij aandringende op het behouden van de vrijheid van handel in granen; welk stuk van wege de petitionarissen gedrukt aan de leden is rondgedeeld, zal ter griffie worden nedergelegd.

2°. Op een adres van landbouwers uit de provincie Groningen, die hoogere inkomende regten op de granen verlangen en de petitien wederleggen, uit hunne gemeenten aan de kamer toegezonden. Dit adres zal almede ter griffie worden nedergelegd.

De vergadering is daarna zonder bepaling van den dag der eerstvolgende bijeenkomst gescheiden. Na de zitting hebben de voorzitters der afdeelingen eene conferentie met den president der kamer gehouden. Men spreekt, dat in den loop der volgende week de beraadslagingen zullen plaats hebben over het ontwerp van wet, tot wijziging der wet van 18 April 1827, betrekkelijk de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie.

Heden is ook de Eerste Kamer vergaderd geweest, en heeft in derzelver zitting ontvangen de twee ontwerpen van finantielen aard, eergisteren door de Tweede Kamer aangenomen.

AMSTERDAM, den 16den April.

Beurs van den 15den April.

Over het nieuwe Engelsche ministerie weet men nog niets stelligs; het schijnt echter, volgens geloofwaardige berigten uit Londen, dat geene radicalen aan het bestuur komen zullen, maar de meer gematigde Whigs op nieuw in het ministerie treden zullen.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$ gebleven; de afdoeningen bepaalden zich slechts tot kleine posten; 5 pCt. 102, $101\frac{15}{16}$ à $\frac{7}{8}$ gedaan, en bleven tot dezen koers met koopers; kansbiljetten $25\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$ op het eind gedaan; met sijndicaat bleef het zeer stil; de koersen varieerden omtrent niet; de prijs houdt zich op 95 en $79\frac{7}{8}$ staande; aandeelen handelmaatschappij $106\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$ in kleine partijtjes afgegeven.

Spanje. Van Spaansche effekten bleven coupons-cortes de oplettenheid der speculanten bezig houden, en hunne vooruitgaande beweging vervolgen; ook de overige Spaansche schuldbrieven waren iets meerder gewild: 5 pCt. perpetuelen $48\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$; 3 pCt. $31\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ à $\frac{1}{2}$ in posten verhandeld; uitgestelde $22\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$ bij weinig handel; obligatien cortes openden $48\frac{3}{8}$, doch vielen, door verkoopen voor Belgische rekening; tot 48 terug en konden zich niet weder daarboven verheffen; coupons van 31 tot $31\frac{7}{8}$ in partijen omgezet.

Rusland. Oude en nieuwe Russen $104\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; Russen van 1831 en 1833 $98\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ in kleine postjes afgegeven; roebels iets meerder gezocht: 70 à $\frac{1}{8}$ gebleven.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliken à $99\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$ goed te plaatsen; 4 pCt. Weenerbank bij *Goll en Comp.* à $91\frac{1}{2}$ en $\frac{3}{4}$ gedaan; nieuwe Weener aandeelen à 725 *f* verhandeld.

Columbia. 1ste leening 100 pond à 27; groote stukken à 26 gedaan; 2de leening 100 pond 32, $31\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$ veel omgezet; coupons derzelven $7\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$ *f* in partijen afgegeven; *blaauwe Grieken* van 100 pond $28\frac{3}{4}$; $\frac{200}{300}$ pond $27\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; coupons derzelven $5\frac{7}{8}$ à 6 *f* goed te plaatsen.

Beurs van den 17den April.

De laatste berigten uit Londen van Maandag jl. behelzen nog niets stelligs nopens het nieuwe ministerie; doch wilde men weten, dat lord *Melbourne* weder in het bestuur treden zal.

De handel in publieke fondsen was heden onbeduidend; onze binnenlandsche goed prijshoudend; Spaansche iets flaauwer bij stille affaire.

Blijvende prijzen ten $4\frac{1}{2}$ uur.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{13}{16}$ à $\frac{7}{8}$; 5 pCt. $101\frac{7}{8}$ à 102; kansbiljetten $25\frac{3}{4}$ oude sijndicaat $95\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; nieuwe 80; handelmaatschappij $106\frac{3}{8}$ pCt.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $38\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; 3 pCt. $31\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$; Fransche uitgestelde $22\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; cortes $47\frac{7}{8}$ à 48; coupons $32\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Arnhem, den 12 April 1835.

Wij zagen onlangs, hoe noodzakelijk, althans hoe wenschelijk, het ware, dat de nog bestaande Grondwet eene verandering onderging met betrekking tot de in dezelve opgenomene bepaling wegens de aan den Koning te doene voordragten van kandidaten, voor opengevallene posten in den Hoogen Raad der *Nederlanden* en in de onderscheidene Provinciale Geregtshoven, door de Tweede Kamer der Staten-Generaal en door de Staten der Provinciën. Dit voert ons van zelven tot het wenschelijke of noodzakelijke eener algeheele herziening dier Grondwet in het algemeen. Wij vinden tot het onderzoek naar dit gewigtig punt nog daarenboven aanleiding in hetgeen wij in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 30 October laatstleden ter sprake gebragt vinden, ten opzigte van een den 28 te voren in haren boezem, bij gelegenheid der beraadslagingen over het adres aan den Koning, gedaan voorstel ter inlassching eener zinsnede in het adres met betrekking tot de te verrigten herziening der Grondwet: welk voorstel echter, daar het door slechts 10 van de 38 aanwezige leden ondersteund werd, verworpen geworden en later niet meer ter sprake gebragt is.

Inderdaad, de herziening eener Grondwet, bij gelegenheid eener geheele verandering van de inwendige zoowel als uitwendige betrekkingen in eenen staat, kan, de zaak gebeel in het afgetrokkene, op zich zelve beschouwd zijnde, moeijelijk met goed gevolg ingesteld en, ten gevolge dier herziening, eene nieuwe Grondwet voor den geheel vernieuwden staat vastgesteld worden, wanneer die staat zelve nog niet wezenlijk geheel en al in het aanzijn getreden is door het stellig bepalen zijner staatkundige betrekkingen naar buiten. Dat zulks ten onzen opzigte reeds zoude hebben plaats gehad, kan natuurlijk door niemand worden volgehouden. Wij kunnen den waarschijnlijken uitslag der onderhandelingen vermoeden, doch het is en blijft niets meer dan een vermoeden. Men kan dus, wederom in het afgetrokkene, met grond van redenen betoogen, dat er bij ons op dit oogenblik aan eene herziening der grondwet nog geenszins gedacht kan worden; en wanneer er geene andere redenen bestonden, die wij niet kennen, voor het verwerpen van het hierboven aangehaalde voorstel in den boezem der Tweede Kamer, zoo zoude deze reden wel als voldoende voor die verwerping hebben kunnen aangezien worden. — Ondertusschen deze algemeene waarheid lijdt hare uitzonderingen. De staat van zaken, die der stellige vestiging van den te vernieuwen staat moet voorafgaan, kan zoo zeer lang onafgedaan blijven, en het vermoeden, hoedanig hij eindigen zal, kan zoo zeer, door den langen duur, met de zekerheid bijna gelijk gesteld worden, dat de dringende behoefte naar vaste instellingen het invoeren eener nieuwe Grondwet noodzakelijk maakt, ook dan, wanneer de uitwendige betrekkingen van den staat nog niet openlijk en algemeen vastgesteld en erkend zijn. Of bij ons die dringende behoefte thans reeds aanwezig is; of wij, na meer dan twintig jaren onder eene vreemde wetgeving te hebben geleefd, die geenszins met onze zeden en instellingen in verband staat, het niet nog een paar jaren zouden kunnen volhouden met het dragen van dat provisionele juk: — zulks willen wij hier in geenen deele beslissen. Opmerkelijk echter is het, dat de regering zelve deze dringende behoefte schijnt te erkennen. Waarom anders nu reeds al die wijzigingen in de nationale wetgeving, op hare voordragt, vastgesteld? Waarom anders vooral de voordragt eener wijziging in de wet op de zamenstelling der regterlijke magt, die toch noodzakelijk met de Grondwet in verband staan, en waarbij eene der eerst op te werpen vragen zijn moet: zal men op een allergewigtigst punt de bestaande Grondwet handhaven, al of niet?

Hoe dit zij, wanneer het ook thans de tijd niet mogt zijn, om over te gaan tot de herziening der Grondwet, dat deze herziening op zich zelve niet slechts wenschelijk, maar zelfs noodzakelijk is, dat schijnt ons toe, door niemand met eenige redelijkheid betwist te kunnen worden.

In de eerste plaats toch kan het niet ontkend worden, dat eene Grondwet, die niet, zoo als in *Groot-Brittanje* plaats heeft, van zelve ontstaan is uit sedert eeuwen verouderde instellingen en gewoonten, maar die ontworpen en geschreven is voor eenen nieuw opgerigten staat, zoo als de Grondwet voor het Koningrijk der Nederlanden, uit haren aard geen werk der volmaaktheid zijn kan, maar altijd voor verbetering en herziening vatbaar is. Wat er aan ontbreekt, wat er ten onregte in opgenomen is, dat kan slechts de ondervinding leeren: en eene ondervinding van twintig jaren is voorzeker meer dan toereikende, om dienaangaande gewigtige lessen te hebben verzameld. De Grondwet zelve erkent stilzwijgende, dat deze herziening noodzakelijk worden kan, door in eene harer slotbepalingen de wijze voor te schrijven, waarop die herziening geschieden moet; en zij, die de Grondwet ontwierpen, drukken zich daaromtrent nog veel stelliger uit in hun rapport aan den Koning. Nu geven wij gaarne toe, dat men, in den gewonen staat van zaken verkeerende, niet ligtvaardig tot die herziening moet overgaan: er moet, gelijk de schrijvers van dat rapport het noemen, dringende noodzakelijkheid bestaan. Dat deze thans bestaat, zullen wij op het oogenblik aantoonen; en daar die bestaat, zoo spreekt het van zelve, dat men van de goede gelegenheid gebruik moet maken, om ook datgene te veranderen, wat men anders, indien er geene dringende noodzakelijkheid tot herziening bestond, had kunnen laten in werking blijven. Wanneer men toch eens veranderen moet, dan moet men voorzeker niet alles willen veranderen, alleen maar, om wat nieuws in de plaats te stellen; maar niets van hetgeen de ondervinding van twintig jaren geleerd heeft voor verbetering vatbaar te zijn, moet onveranderd blijven, juist daarom, opdat aan de herziene Grondwet eenen des te langeren duur moge verzekerd worden.

Dat verder de dringende noodzakelijkheid tot verandering der Grondwet aanwezig is, ligt in den aard der zake. De Grondwet van 1815 is Grondwet van het Koningrijk der Nederlanden. Zoodra dus het Koningrijk der Nederlanden ontbonden wordt, wordt voor elk der beide staten, die uit die ontbinding voortspruiten, eene nieuwe Grondwet noodzakelijk. Al wilde men in den nieuw te vestigen Nederlandschen staat al de hoofdbepalingen der Grondwet van 1815 handhaven die handhaving zoude toch slechts het gevolg kunnen zijn van eene herziening dier Grondwet, waarvan het resultaat ware, dat zij door den wetgever van den nieuwen staat verklaard werden te worden aangezien als uit te maken de hoofdbepalingen der Grondwet voor den nieuwen staat. Doch wij kunnen volstrekt niet vooronderstellen, dat de wetgever van den nieuwen staat tot een dergelijk resultaat zoude kunnen komen. De Grondwet van 1815 is de, na de vereeniging met *Belgie*, ten gevolge van art. 1 van het traktaat van *Londen* van Junij 1814, gewijzigde Grondwet van 1814, destijds voor de Vereenigde Nederlanden ontworpen en aldaar ingevoerd. Deze wijziging heeft vooral plaats gehad in het belang van *Belgie* en van het Koningrijk als zoodanig. Wanneer nu het belang van *Belgie* niet meer bestaat, en het Koninkrijk der Nederlanden als zoodanig ontbonden wordt, dan zoude het natuurlijk gevolg zijn, indien men hoegenaamd niets wilde veranderen, de terugkeer tot de Grondwet van 1814. Doch men moet de noodzakelijkheid inzien, van ook hierin veranderingen te maken. Men kan onmogelijk terug keeren tot den stand van zaken in 1814. De nieuw op te rigten Nederlandsche staat kan niet worden het herstel van den staat der Vereenigde Nederlanden, al ware het eenig en alleen daarom, dat de waardige Vorst, die over *Nederland* regeert, en waaraan *Nederland* zoo oneindig veel verpligt is, zelfs in het belang van zijn Vaderland, de Koninklijke kroon zal blijven dragen. De nieuw te ontwerpen Grondwet zal dus uit haren aard moeten te zamengesteld worden uit de gewijzigde bepalingen der beide Grondwetten van 1814 en 1815 en uit datgene, wat de ondervinding sedert dien tijd geleerd heeft, dat verdiende in eene Nederlandsche Grondwet opgenomen te worden. Wij erkennen

het gaarne: het aldus te verrigten werk is een gewigtig, een moeijelijk, ja in zeker opzigt een gevaarlijk werk; doch *Oud-Nederland* mag het daarom met niet minder gerustheid en vertrouwen aan zijnen wetgever opdragen. De geschiedenis der vier laatste jaren heeft duidelijk genoeg laten blijken, welke billijke en gunstige verwachtingen men koesteren mag van de overeenstemming en eensgezindheid, die er bestaat tusschen het beleid en de milde beginselen der regering, en de wijsheid en bezadigdheid van de vertegenwoordigers des volks.

Doch al bestond er van de opgenoemde redenen niet eene, nogtans zoude eindelijk de Grondwet moeten gewijzigd worden, alleen daarom, dat zij niet meer uitvoerbaar is. Om van andere bepalingen niet te gewagen, zoo vestigen wij slechts de aandacht op eene der voornaamste van de geheele Grondwet, die, namelijk, vervat in de artikelen 79 en 101, welke, met elkander in verband gebragt, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal het regt ontzeggen eene beslissing te nemen, wanneer niet ten minste 56 leden aanwezig zijn. Sedert den Belgischen opstand, als ten gevolge waarvan de helft der leden de Kamer verlaten heeft, hebben er natuurlijk nimmer meer dan 55 kunnen aanwezig zijn. Deze 55 leden hebben zich, naar luid eener Koninklijke boodschap (van 20 October 1830) aangezien als voorloopig de geheele Kamer uitmakende, en sedert is art. 101 der Grondwet door hen aldus toegepast geworden, dat, om een wettig besluit te kunnen nemen, van die 55 leden, meer dan de helft, d. i. 28 leden, aanwezig moesten zijn. Daartegen kan, gelijk van zelve spreekt, hoegenaamd niets worden ingebragt. De Koning, die zulks van de Kamer vorderde, en de Kamer, die er zich geenszins tegen verzettede, handelden beide naar de voorschriften van de gestrengste aller wetten, de wet der noodzakelijkheid: want is het op dezen oogenblik twijfelachtig, of aan de herziening der Grondwet nu reeds gedacht kan worden, in 1830 en sedert was het geheel en al onmogelijk. Doch eene wet der noodzakelijkheid, zij kan zich niet langer, boven de geschrevene wetten, handhaven, dan gedurende het bestaan dier noodzakelijkheid zelve. En gaan wij eenmaal over tot het vestigen van eenen nieuwen staat, dan moet die noodzakelijkheid van zelve gerekend worden opgehouden te hebben, en óf de geschrevene wet moet haar aanzien herkrijgen, óf eene andere in hare plaats worden ingevoerd. Daar nu de hier bestaande geschrevene wet haar aanzien niet meer kan herkrijgen, zoo volgt daaruit, dat er eene andere in hare plaats moet worden ingevoerd. De Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden is niet meer uitvoerbaar, wat eene harer belangrijkste bepalingen raakt: de Grondwet voor het Koningrijk der Nederlanden moet dus, wat deze bepaling ten minste aangaat, herzien en gewijzigd worden.

Wij gelooven, dat zich tegen de door ons aangevoerde drie redenen, die voor de noodzakelijkheid der herziening onzer nog bestaande Grondwet pleiten, niets met grond aanvoeren laat; doch wat men ook tegen de beide eerste redenen moge willen in het midden brengen, tegen de laatste reden, afgeleid uit de ontstane onuitvoerbaarheid der Grondwet, kan, onzes inziens, ook niet eenige schijn van grond worden ingebragt. Wij meenen dus voldoende te hebben betoogd, dat die herziening niet slechts wenschelijk, maar gebiedend noodzakelijk geworden is.

P. P. P.

Alfabet voor den Opmerker.

Vervolg van No. 42.

Ellendig. Een hoedanigheidswoord, dat eenen bedroevenden toestand van personen of zaken aanduidt; b. v. een ellendig, diep ongelukkig mensch, wien geene de minste hoop op uitkomst of redding overschiet; eene allerongelukkigste, bedorven zaak, waarvan men geen het minste goede gevolg te gemoet ziet. Dit zelfde hoedanigheidswoord wordt echter in het dagelijksche leven ook wel eens in een' anderen zin op personen of zaken toegepast. Een ellendig mensch beteekent ook wel eens een wezen, met wien niet veel is uit te rigten; een stijfhoofdige of eigenzinnige, wien men te vergeefs aan het verstand zoekt te brengen, wat waarheid is; of eene ellendige, niets beteekenende zaak, welke men ons voor goede munt wil opdringen. Zoo zou men, b. v. de leden der jongste Londensche conferentie onder laatstgenoemde soort van menschen, en de door die conferentie uitgevaardigde protocollen onder laatstgenoemde soort van zaken kunnen rangschikken.

Emancipatie. Mondigverklaring. Niet alle individuen, ten wier opzigte dit Oud-Romeinsche regt wordt gebezigd, gedragen zich, na hunne mondigverklaring, der daaruit voortvloeijende maatschappelijke voorregten volkomen waardig. De geëmancipeerde Ieren, benevens het meerderdeel der door de jongste Fransche revolutie mondig verklaarde Fransche plebejers, kunnen zich tot hiertoe nog weinig op dit waardig gedragen beroemen; terwijl de Belgische geëmancipeerde barrikaden-helden ons voldoende en daadzakelijk hebben bewezen, hoe verkeerd en gevaarlijk de toepassing van dit regtspunt op loshoofden en dolzinnigen kan worden.

Excellentie. De gewone eeretitel van een' ambassadeur of minister. Maar deze eeretitel sluit daarom de onloochenbare waarheid niet in zich, dat alle ambassadeurs en alle ministers zich altijd *excellent* gedragen en de zaken, aan hunne zorgen toevertrouwd, altijd *excellent* behartigen en besturen. PALMERSTON, GREY en TALLEYRAND waren, tijdens de Londensche conferentie, ook excellenties, maar hebben zich, wat één der hoofdartikels betreft van het groote wetboek van het algemeen volkenregt, dat over de nationale onafhankelijkheid van eenen wettig erkenden staat handelt, anders gezegd ten onzen opzigte, door hunne bemoeijingen en helsche kunstgrepen, in plaats van *excellent*, *allergemeenst* gedragen, en het hoog aanzienlijk ambt van onzijdige scheidsregters ten eenemale met voeten getreden. De goede God beware ons voortaan voor de bemoeijingen van zulke anti-justiciële scheidsregters, van zulke anti-excellente kabinets-vertrouwelingen!

Waterhoogte te Arnhem.

Den 16 April 1 El 6 Palm 1 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.
Den 17 dito 1 El 6 Palm 1 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.

B E K E N D M A K I N G.

B U R G E M E E S T E R en W E T H O U D E R S der S T A D *Z A L T - B O M M E L* brengen mits dezen ter kennis der belanghebbenden, dat zij voornemens zijn, op Maandag den 27sten April 1835, des middags ten twaalf ure, op den raadhuize van gemelde stad in het openbaar aan te besteden:

1o. Den A A N B O U W van eenen nieuwen V L E U G E L, met verdere aanzienlijke V E R A N D E R I N G E N aan de Kazerne. En

2o. Het inrigten van een bestaand G E B O U W tot lokalen voor Hoefsmids- en Geweermakers-Werkplaatsen.

Zullende de Conditien, van heden af, voor de gegadigden, op de Stedelijke Secretarie ter visie liggen, en verdere inlichtingen bij den Stads-Architect te bekomen zijn.

Zalt-Boemel, den 13den April 1835.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. THOOFT Az.
Ter ordonnantie van dezelve,
T. T. H. VAN BENTHEM VAN DEN BERGH.

---

§ § § Op Vrijdag den 24sten April 1835, des middags ten twaalf ure, zal men ten huize van den Kastelein *J. P. F L O R U S S E N*, op de Steenstraat te *Arnhem*, publiek voor kontant geld verkoopen:

Eenige op reform gestelde P A A R D E N, van de Afd. Kurassiers No. 1, nog zeer goed geschikt voor trek- en werkpaarden, dewelke des morgens één uur voor den verkoop ter plaatse voornoemd voor een ieder zijn te zien.

---

§ † § Bij *J. H. E. N O Y*, te *Arnhem*, is T E H U U R een voornaam gedeelte van een groot H U I S, met de noodige G E M A K K E N en W A N D E L I N G, in den Tuin daarachter; — Brieven franco.

---

† § † Er wordt, onder goede waarborg, gevraagd een K A P I T A A L van ƒ 30,000 à ƒ 40,000, tegen den jaarlijkschen Interest van vier ten honderd.

Nadere informatien te bekomen, met gefrankeerde brieven bij den Boekhandelaar *J. F. T H I E M E*, te *Nijmegen*, onder letter K.

---

§ § § De Ondergeteekende zijne affaire gekwiteerd hebbende, en nu woonende in het Bovenhuis bij de Weduwe *H E R B E R S*, op den Grooten Oort te *Arnhem*, verwittigt hiervan een ieder, die iets van hem te vorderen heeft, of aan hem schuldig is, en verzoekt de opgaaf of betaling thans aldaar te doen.

Arnhem, den 15den April 1835.

A. PRINS.

---

§ § § De P O S T van V E L D W A C H T E R in de Gemeente *Kerkwijk*, (*Boemelerwaard*), waaraan eene jaarwedde van ƒ 100 benevens vrije Kleeding verbonden is, vacerende, welke betrekking men gaarne ten spoedigste, (liefst door een gepensioneerd Militair), vervuld zag.

Iemand hiertoe inclinerende, adressere zich, voor den 15den Mei eerstkomende, met behoorlijke Getuigschriften voorzien, in Persoon bij den Burgemeester dier Gemeente.

Kerkwijk, den 15den April 1835.

De Burgemeester,
H. BROUWERS.

---

† § † Er wordt gevraagd, in eene M E T S E L A A R S - A F F A I R E, een geschikt en bekwaam persoon als M E E S T E R - K N E C H T, ongehuwd en van de Hervormde Godsdienst.

Adres aan *A. R IJ N D E R S* te *Dieren*. — Brieven franko, onder Lett. B.

---

§ † Een à twee W A G E N M A K E R S - K N E C H T S, die werk verlangen te hebben, kunnen zich vervoegen bij *H. B R O U W E R S*, Mr. Wagenmaker, in de Kortestraat te *Arnhem*.

, Bij den Boekhandelaar M. H. SCHONEKAT, te *Amsterdam*, is van de pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld: *BERIGT van INTEEKENING* op eene *Derde goedkoope* Uitgave [illegible]

DE KLEINE PLIGTEN,

EENE OORSPRONKELIJKE [illegible];

in Brieven uit het begin der [illegible]

Uit te geven, met toestemming en onder het opzigt van de Schrijfster, in 4 Deelen, Postformaat, met een nieuw geïnventeerd Vignet. De prijs bij *Inteekening* voor het geheele werk is ƒ 5,-, tot 15 Mei 1835; na dien tijd zal de prijs met de helft verhoogd worden.

De Uitgever meent zijne Landgenooten eene dienst te bewijzen, door eene nieuwe en veel goedkoopere Uitgave te bezorgen van een Werk, dat, om deszelfs ernstigen, meer of min historischen en soms vervrolijkenden inhoud, door velen met belangstelling gelezen is, in hetwelk een echt Christelijke zin, ware vaderlandsliefde en luimige gedachten doorstralen, de nuttigheid der dagelijksche pligtsbetrachting, zelfs in zaken, die wel eens als kleinigheden beschouwd worden, aanschouwelijk gemaakt en aangeprezen wordt, en waardoor dit Werk zoo uitmuntend tot een Geschenk en Handboek voor het opkomend Geslacht geschikt is.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.